

DECIZIA nr. 490 / 2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
doamna x,
inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti
sub nr. x/03.03.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizata de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice– Serviciul Evidenta pe Platitor Persoane Fizice cu adresa nr. x/02.03.2016, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/03.03.2016 si completata cu adresa nr.x/21.03.2016 inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/22.03.2016 asupra contestatiei formulata de doamna x, cu domiciliul in Bucuresti, sos. xx sector 2.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Sector 2 a Finantelor Publice sub nr.x/17.02.2016, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/31.12.2015, comunicata in data de 25.01.2016, prin care s-au stabilit obligatii fiscale accesorii aferente impozitului pe venituri din activitati independente în sumă de x lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) si art.352 alin.(1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de doamna x.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-au constatat urmatoarele:

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/31.12.2015, contestatara solicita admiterea acesteia si anulara deciziei avand in vedere urmatoarele:

In anexa la decizia contestata i s-au calculat accesorii asupra bazei de impunere stabilita prin deciziile de impunere privind platile anticipate aferente anilor 2007-2015.

In baza prevederilor art.218 si art.276 alin.(6) din Codul de procedura fiscala, contestatara invoca exceptia prescriptiei pentru sumele pretinse pe perioada 2007-2010 raportat la data primirii deciziei atacate.

Diferentele de impozit anual de regularizat aferente anului 2010 in cuantum de x lei s-au regularizat in anul 2011 si au fost achitate cu chitanta x nr.x/24.05.2011.

Sumele calculate pentru anul 2011 sunt eronate, deoarece venitul net in anul 2011 a fost de x lei si nu x lei ce constituie baza de calcul a accesoriilor contestate.

Accesoriile calculate pentru anul 2013 s-au regularizat in anul 2014, iar cu chitanta x nr.x/12.03.2014 a achitat suma de x lei inscrisa in somatia nr.x/12.02.2014.

Accesoriile nu au obiect pe motiv ca la data la care au fost calculate in decizia contestata, sumele pentru anul 2013 erau deja platite.

Somatia nr.x/05.11.2014 emisa pentru suma de x lei reprezentand DIPA 2014 a fost platita in data de 25.11.2014, astfel ca la 31.12.2014 suma era achitata.

De asemenea pentru anul 2014 a achitat in data de 10.07.2015 si suma de x lei inscrisa in somatia nr.x/29.06.2015 ,

Pentru anul 2015 a achitat integral sumele stabilite prin decizia de impunere a platilor anticipate cu chitanta din data de 10.07.2015, astfel ca nu se justifica stabilirea de accesorii pe perioada 31.12.2014-31.12.2015.

Fata de cele aratate contestatara considera ca sumele stabilite prin decizia atacata sunt eronate.

Prin contestatia formulata contestatara solicita si suspendarea executarii actului administrativ atacat pana la solutionarea cauzei.

In sustinerea contestatiei sunt anexate documentele de plata mai sus invocate.

II. Administratia sector 2 a Finantelor Publice pe baza evidentei fiscale a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/31.12.2015 prin care au fost calculate, pe perioada 31.12.2014-31.12.2015, accesorii aferente impozitului pe venituri din activitati independente în sumă totala de x lei.

III. Fata de constatarile organului fiscal, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la suma de x lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe venituri din activitati independente

Cauza supusa solutionarii este daca contestatarul datoreaza accesorii stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de x lei in conditiile in care organele fiscale nu au facut dovada indeplinirii procedurii de comunicare a debitelor principale care au generat accesoriiile.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/31.12.2015, organele fiscale din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice, au stabilit in sarcina contribuabilei x accesorii in suma totala de **x lei** aferente debitelor stabilite prin urmatoarele decizii:

- decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2007 nr. x/28.12.2007 prin care organul fiscal a stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de x lei (x lei pentru fiecare din primele trei trimestre si x lei pentru trimestrul IV);

-decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2008 nr. x/18.09.2008 prin care organul fiscal a stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de x lei (x lei pentru fiecare din cele patru trimestre);

-decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2009 nr. x/16.06.2009 prin care organul fiscal a stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de x lei (x lei pentru fiecare din primele doua trimestre, x lei pentru trimestrul III si x lei pentru trimestrul IV);

- decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2010 nr. x/28.06.2010 prin care organul fiscal a stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de x lei (x lei pentru fiecare din primele doua trimestre, x lei pentru trimestrul III si x lei pentru trimestrul IV);

-decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2011 nr. x/27.06.2011 prin care organul fiscal a stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de x lei (x lei pentru fiecare din primele trei trimestre si x lei pentru trimestrul IV);

-decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2013 nr. x/08.07.2013 prin care organul fiscal a stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de x lei (x lei pentru fiecare din primele trei trimestre si x lei pentru trimestrul IV);

-decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2014 nr. x/26.06.2014 prin care organul fiscal a stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de x lei (cate x lei pentru fiecare trimestru);

-decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2015 nr. x/16.06.2015 prin care organul fiscal a stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de x lei (x lei pentru fiecare din primele trei trimestre si x lei pentru trimestrul IV).

Pentru deciziile de impunere privind platile anticipate, organul fiscal nu a facut dovada respectarii procedurii de comunicare in conformitate cu prevederile art. 44 din Codul de procedura fiscala.

Din situatia analitica debite plati solduri editata la 02.03.2016 rezulta ca doamna x figureaza in **contul "51"** –"impozit pe venituri din activitati independente" cu:

Debite

-debite restante pe perioada 2004 -2006 in suma de x lei reprezentand plati anticipate cu titlu de impozit;

- debite stabilite pe perioada 2007-2015 stabilite prin deciziile mai sus enumerate si accesorii aferente debitelor restante astfel:

- anul 2007- x lei;

- anul 2008- x lei;

- anul 2009- x lei

- anul 2010- x lei

- anul 2011- x lei;

-anul 2012- x lei;

-anul 2013- x lei;

-anul 2014- x lei;

-anu 2015- x lei.

Plati (in contul 20A0301002670809441600)

- nicio plata in anii 2007, 2008, 2010, 2011, 2013.

- platile efectuate de contestatara in contul "51" in suma totala de x lei sunt urmatoarele:

- in anul 2009 a efectuat plata in suma de x lei;

- in anul 2012 a efectuat plata in suma de x lei;

- in anul 2014 a efectuat plata in suma de x lei;

- in anul 2015 a efectuat plata in suma de x lei.

In drept, potrivit art. 21, art. 44, art. 45, art. 86 alin. (6), art. 119 si art. 120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si ale pct. 44.1 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004, incepand cu anul 2007;

"Art. 21. - (1) Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii,rezulta din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin. (1) rezulta atat continutul, cat si cuantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care

constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adaugata, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creante fiscale principale;

b) dreptul la perceperea majorarilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesorii (...)."

"Art. 44 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. (...)

(2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

c) prin postă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal si confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afisarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent si pe pagina de internet a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a unui anunt în care se mentioneaza că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. (...) În toate cazurile, actul administrativ fiscal se considera comunicat în termen de 15 zile de la data afisării anuntului."

Norme metodologice:

"44.1. Organul fiscal nu poate pretinde executarea obligatiei stabilite în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii."

"Art. 45 - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară mentionată în actul administrativ comunicat, potrivit legii."

"Art. 86 - (6) - Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si înștiințari de plata, de la data comunicării acestora, în conditiile în care se stabilesc sume de plata."

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere."

"Art. 120 - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadentă si până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. (...)

(6) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează majorări de întârziere după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere majorările de întârziere pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) majorările de întârziere pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, **majorările de întârziere se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere**, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea majorărilor de întârziere în mod corespunzător.

“Art. 120¹. – (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Potrivit prevederilor art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 82 - (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin retenere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal (...).

Din prevederile legale sus invocate rezulta că un contribuabil datorează plăți anticipate cu titlu de impozit începând cu data comunicării deciziilor de impunere, inclusiv pentru sumele înscrise în aceste decizii și pentru care termenele de plată au expirat, iar pentru nerespectarea termenului se datorează dobânzi de întârziere, după caz, în funcție de momentul plății și de perioadele de întârziere înregistrate.

În ceea ce privește plățile anticipate acestea se individualizează de către organul fiscal **prin decizii de impunere care produc efecte juridice din momentul în care sunt comunicate contribuabilului, inclusiv în ceea ce privește calcularea accesoriilor aferente.**

În ceea ce privește ordinea de stingere a obligațiilor de plată, în conformitate cu dispozițiile **art. 115** din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

“ (1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile

corelative acelu tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

(...) b) **toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii.** În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile art. 175 alin. (41)(...)

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) **în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;**

b) **în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;**

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca stingerea obligatiilor de plata se face cu respectarea ordinii legale, expres prevazuta de Codul de procedura fiscala, republicat, iar accesoriile se calculeaza **numai** pentru neachitarea la scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, **scadenta care, in cazul impozitului pe venit (plati anticipate) este determinata in functie de data comunicarii deciziilor de impunere prin care s-au individualizat obligatiile de plata, accesoriile fiind stinse doar dupa ce au fost comunicate titlurile de creanta prin care au fost individualizate obligatiile de plata datorate cu titlu de accesorii.**

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca obligatiile de plata accesorii se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata ca o masura accesorie in raport cu debitul principal. In ceea ce priveste platile anticipate cu titlu de impozit, acestea se individualizeaza de catre organul fiscal prin decizii de impunere care produc efecte juridice din momentul în care sunt comunicate contribuabilului.

Din „Situatia analitica debite plati solduri”, se retine ca in contul „impozit pe venituri din activitati independente”, contribuabila **a efectuat plati cu intarziere si fara a acoperi impozitul datorat cu titlu de plati anticipate**, sume ce au stins partial obligatii principale si accesorii anterioare, in ordinea vechimii, conform prevederilor legale mai sus citate, **debite pentru care organul fiscal nu a facut dovada respectarii procedurii de comunicare si care au constituit baza de calcul a accesoriilor contestate, ori a intreruperii prescriptiei.**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

- organul fiscal nu face dovada respectarii procedurii de comunicare in conformitate cu prevederile art. 44 din Codul de procedura fiscala pentru toate deciziile de impunere pentru plati anticipate care au stat la baza calcularii accesoriilor contestate;

- desi prin adresa nr. x/07.03.2016, Serviciul solutionare contestatii solicita organului fiscal documente din care sa rezulte ca a fost respectata procedura de comunicare a actelor administrativ fiscale care au stat la baza calculului accesoriilor atacate, prevazuta de art. 44 din Codul de procedura fiscala pentru titlurile de creanta mentionate, respectiv dovada de primire sub semnătură a actelor administrativ fiscale, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, ori comunicarea prin publicitate (cu transmiterea anuntului colectiv si procesului verbal privind indeplinirea procedurii de comunicare) precum si documente ce fac dovada elementelor

care au condus la intreruperea/suspendarea cursului prescriptiei insotite de dovezile de comunicare, organul fiscal prin adresa nr. x/21.03.2016 inregistrata la DGRFPB sub nr. x/22.03.2016, raspunde la solicitarea organului de solutionare a contestatiei, fara sa anexeze sau sa se pronunte la cele solicitate cu privire la documentele lipsa din dosarul contestatiei;

- Serviciul solutionare contestatii nu se poate pronunta nici cu privire la respectarea ordinii de stingere a obligatiilor fiscale, in conditiile in care, desi nu se face dovada respectarii procedurii de comunicare a deciziilor care au stat la baza stabilirii accesoriilor contestate, plata efectuata de contribuabila de-abia in anul 2009 stinge obligatiile de plata aferente anilor 2004 si partial ale anului 2005 si ca atare ordinea de stingere nu a mai fost respectata;

- contribuabila nu a efectuat platile datorate la termen si in quantum corespunzator.

Tinand cont de cele mai sus prezentate, de dispozitiile imperative ale legii, precum si de faptul ca platile efectuate de contestatara sting, in ordinea vechimii, obligatii de plata principale si apoi obligatiile fiscale accesorii, **in ordinea vechimii în functie de data comunicarii**, tinand cont ca organul fiscal nu a transmis dovezile privind respectarea procedurii de comunicare, ca platile efectuate in perioada 2009 - 2015 in contul 51-impozit pe venituri din activitati independente au stins obligatiile de plata in ordinea vechimii, organul de solutionare contestatii este in imposibilitatea de a se pronunta asupra accesoriilor calculate de organul fiscal, motiv pentru care se impune desfiintarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/31.12.2015 prin care au fost calculate accesorii in suma totala de **x lei**.

Potrivit art. 7 alin. (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.”

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului si in acest scop sa-si exercite rolul sau activ, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Prin urmare se vor aplica prevederile art. 276 alin. (1) coroborat cu art. 279 alin. (3) Cod procedura fiscala, aprobat prin legea nr. 207/2015, care prevad:

“ Art. 276. - (1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

“Art. 279 - (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul

emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.”

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 11.3.- pct. 11.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin Ordinul nr. 3741/2015:

"11.3. Prin decizie, se poate anula parțial/total actul administrativ fiscal. Anularea parțială/totală se poate dispune în cazuri cum ar fi: în situația în care pentru aceleași obligații fiscale există două sau mai multe titluri de creanță, dacă organele de inspecție fiscală, ca urmare a desființării, au depășit limitele investirii, în cazurile prevăzute la art. 49 din Codul de procedură fiscală, precum și în alte situații în care se impune.

11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

*11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor **deciziei** de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat."*

In consecinta, fata de cele prezentate mai sus, Administratia Sector 2 a Finantelor Publice va proceda la reanalizarea situatiei fiscale a contestatarei x tinand cont de prevederile legale in vigoare pentru a determina in mod corect situatia fiscala a contribuabilei, de motivatiile acesteia, de **dispozitiile legale vizand prescriptia**, precum si de cele retinute prin prezenta, exercitandu-si rolul activ in vederea **stabilirii corecte a obligatiilor fiscale accesorii datorate**.

3.2. Referitor la suspendarea executarii silite pana la solutionarea contestatiei

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a acestui capat de cerere, in conditiile in care suspendarea executarii actului administrativ fiscal nu intra in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/31.12.2015, emisa de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice au stabilit in sarcina doamnei x dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe venituri din activitati independente in suma de **x lei**.

Contestatia vizeaza si suspendarea executarii actului administrativ fiscal.

In drept, referitor la **suspendarea executarii actului administrativ fiscal**, sunt incidente prevederile **art. 278** alin. (1) si alin.(2) din din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, care precizeaza:

"(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contestatorului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune,(...)."

Totodata, dispozitiile **art.14** alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare stipuleaza:

*"(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, **persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.***

*(2) **Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.***

Avand in vedere aceste dispozitii imperative ale legii, solicitarea contestatarei de suspendare a executarii actului atacat intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.R.F.P.B. nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, competenta revenind instantelor judecatoresti, conform legii.

Prin urmare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii constata necompetanta materiala privind solicitarea contestatarei de suspendarea a executarii obligatiilor de plata stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/31.12.2015, emisa de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 278 alin. (1) si alin.(2) din din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, art. 44, art. 45, art. 86 alin. (6), art. 119 si art. 120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 82 din Codul fiscal, din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr.207/2015:

DECIDE:

1. Desfiintarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/31.12.2015, prin care Administratia Sector 2 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina doamnei x accesorii in suma totala de **x lei**, urmand ca organul fiscal sa procedeze la

reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilei, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute prin prezenta.

2. Constata necompetenta materiala a Directiei Generale Regionale a Finantelor Publice Bucuresti privind solicitarea doamnei x, de suspendare a executarii silite a Deciziei de impunere referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/31.12.2015.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.